

Norrlandsträngaren 2019

Tidskrift för Norrlandsträngare Nr 2

Innehållsförteckning

Ordförande har ordet Björn Eklund	Sidan 1
William Fleetwood	Sidan 2
Årsmötet	Sidan 3
Springspojk på Remsle	Sidan 4
T 3-träffen	Sidan 5-7
Fd.Bergverkstaden	Sidan 8-9
När Finlands sak var vår	Sidan 10
Lägerhyddan, Arkiv och välfärdsfonden, Niccodemus	Sidan 11
Militära kulturarvet Höstaktiviteter	Sidan 12

Föreningsuppgifter

Ordförande:

Kjell Åström, Tfn: 070-669 39 37
Email: kjell.astrom@solleftea.se

Vice ordförande:

Bertil Olofsson Tfn: 070-675 41 94
Email: bertil_olofsson@hotmail.se

Sekreterare:

Arne Hedvall Tfn: 070-555 36 62
Email: ag.hedvall@telia.com

Kassör:

Göran Nordström Tfn: 070-654 20 93
Email: tvaguran@icloud.com

Ledamöter:

Lennart Hellström Tfn: 070-175 27 15
Email: lennart-hellstrom@telia.com

Karl-Anders Ödlund Tfn: 070-576 62 33
Email: kalle.odlund@telia.com

Barbro Sjäodahl, Mobil: 070-336 34 10
Email: barbro.sjodahl@solleftea.se

Plusgiro: 33 69 14 - 7 Årsavg. 150 kr

Hemsida:

<http://norrlandstrangarna.se>

Adress:

T 3 Kamratförening
c/o Kjell Åström
Solleftea Museum
Storgatan 59
881 81 Solleftea

Akvarell över södra kaserngården av Lars Holmer

Efter en lång vinter är den då här – sommaren, och många är redan inne i semesterperioden.

I mitten av maj kom så äntligen Försvärsberedningen betänkande kring Försvärets utveckling fram till 2025.

Som många anat så pekades ett antal platser ut för den utökade värnpliktsutbildningen, och i Norrland kan man glädjas på fyra orter (Östersund, Härnösand, Falun och just Solleftea).

Det känns som att vi varit med om, eller hört om, detta scenario förr. Jag tänker då på 1890-talet och 1999/2000 då diskussioner fördes mellan Östersund och Solleftea.

Vad som kan avgöra finns det många uppfattningar om, med allt ifrån nivå på skjutfält, kommunikationer, kommunledningarnas engagemang eller närhet till sjukhus.

Till syvende och sist är det dock politiken som fattar besluten, med kanske helt andra parametrar.

Jag tror vi kan vara överens om att "fortsättning följer".

Vi kan annars se tillbaka på en fantastisk vår med flera bra arrangemang tillsammans med

I 21 KF och samarbetet fortsätter även i höst.

Jag vill dessutom framföra ett stort tack till arbetsgruppen som arrangerade årets T 3-träff. Ett omväxlande och bra program med perfekt väder blev en succé av stora mått.

Avslutningsvis vill jag önska er en riktigt trevlig sommar.

Kjell Åström

Ordf T 3 Kamratförening

Överste Björn Eklund 1935—2019

Stockholmsgrabben Björn Eklund började sin yrkeskarriär som fänrik på T 3 1957 och var sedan dess djup förankrad i såväl regementet som Ådalen. Engagemang, plikttrogenhet och ett personligt föredömligt yttre präglade hela hans gärning. Inte minst under hans tid som chef T 3 1984-93 skedde omfattande utvecklingar inom såväl ledarskap som för organisation och materiel och där Björn med stor entusiasm och fasthet ledde detta. Men Björns engagemang var också lika stort

inom en mängd aktiviteter även utanför kaserngrindarna. Det kunde gälla ungdomar inom scouterna, skidåkning eller cykel liksom kyrkans verksamhet eller samhällsförankringen inom Rotarys verksamhet.

Björn avslutade sin militära karriär med att organisera och leda ett strålande 100-årsfirande för T 3 den 8 maj 1993 inför en rekordartad publikanslutning. Vid firandets avslutning skedde ett stilfullt chefsbyte där undertecknad tog över som chef.

Ett överlämnande som skedde i Björns anda, dvs inget lämnades åt slumpen.

Trots att Björn nu pensionerat sig bad han om tillstånd att i uniform få stå vid I 21 kaserngrind och med övriga chefer i garnisonen hälsa T 3 välkommen till dess nya förläggning söder Ångermanälven.

Vid sin sida hade Björn alltsedan 1962 sin lika engagerade hustru Majken, som avled 2015.

Under sina sista år blev Björn återigen stockholmare och levde på ett äldreboende närmare sin

familj.

Björn Eklund avled 12 maj 2019 i en ålder av 83 år och är begravd i Sollefteå

Urban Staaff

C T 3 1993-96

Sollefteå kyrka 7 juni 2019

Friherre William Fleetwood (f 1915) blev reservofficer vid T 3 1938 och avgick 1965. Konststudierna gjorde han i början på 30-talet i Stockholm, Paris och London. Med tiden kom han att bli er oerhört erkänd porträttmålare. Verk finns i Statens porträttsamling på Gripsholm, i företagets styrelserum, ämbetsverk och of-

fentliga representationslokaler. Sammanlagt målade han 500 porträtt.

Inom försvaret är han representerad vid en mängd regementen. Sin närhet till Sollefteå visade han genom sitt donationsbrev med löftet att avporträttera avgående T 3-chefer.

Sammanlagt kom det att bli sju porträtt.

Hans allra sista porträtt var en gåva till regementet vid dess 100-årsjubileum i maj 1993 förställande nyss avgångne chefen Björn Eklund.

William Fleetwood avled ett halvår senare i en ålder av 92 år.

T 3 Kamratförenings årsmöte

Kjell Åström, sedan ett år, vår nye ordförande hälsade medlemmarna hjärtligt välkomna. En tyst minut påbjöds för att minnas de kamrater som under året lämnat kamratkretsen. Till mötespresidium valdes Kjell som ordförande och Arne Hedvall till sekreterare. Ola Olsson och Kjell Litström blev justerare. Ordförande berättade att kamrat-

Ramsele 1957

föreningen bildades på Regementets dag i Ramsele 1957 med regementschef överste Djurlin som förste ordförande. Föreningens medlemsrekord slogs år 1963 med 673 medlemmar, att jämföras med i dag när vi är 128 stycken. Alla formalia som mötets utlysande, röstlängd, ekonomi, revision, ansvarsfrihet, genomförd verksamhet som val, budget och plan för 2019 vann mötets gillande. Som ni förstår fick alla tidigare ledamöter förnyat förtroende. Samverkan med I 21 kamratförening kommer att vidareutvecklas under 2019.

Den största aktiviteten som genomförts under året var restaurering och invigning av Officersgrinden. Kommunrådet Åsa Sjödén invigde till trumpetfanfar (Norrlands Trängregementets marsch).

Nu övertog Jan Molander (f.d kulturchef i Sollefteå) ordet. Han har studerat hur verksamheten på

Kjell Fahlén, Glenn Sohlin och Jan Molander

kasernområdet (Nipanområdet) utvecklats under 25 år.

Hela T 3 området skänktes till Försvarsmakten i slutet av 1800-talet för etablering av ett militärt förband. Detta i konkurrens med Östersund.

När T 3 lämnade Nipanområdet fick kommunen köpa tillbaka området inklusive alla byggnader för mer än fem miljoner kronor. Efter avstyckning såldes alla byggnader utom B-kasern, gymnastiksalen, östra stallet och förvaltarbostaden till fastighetsbolaget Dagon.

Sollefteå kommunen behöll även alla vägar och parkområden inom området.

Han berättade inlevelsefullt hur lycksökande företag etablerats och försvunnit från området. En amerikansk miljardär startade ett telecomföretag på området med mycket högtflygande planer för såväl företaget som hela Sollefteå. Hans idéer om hundratalet anställda och en befolkningsut-

veckling uppemot 50.000 innevånare gick om intet efter bara några år.

Redan 1997 fanns 35 företag etablerade på området och det började bli ont om lokaler.

År 2011 såldes området av fastighetsbolaget Klöver. I princip är hela området nu uthyrt och

man har även genom nybyggnad förverkligat en ny "kasern" i vinkel mot C-kasern.

Enligt ritningar från 1970-talet fanns den inritad under namnet "kasern Lindespång.

2018 sålde området till fastighetsbolaget Hemfosa.

Lennart Hellström

Stig Qvarnström—springpojke på Remsle

När Gösta "Blenda" Sjöberg, ägare till Hedvalls Eftr. på Storgatan 45, upptäckte att en affärslokal på Krokvägen 1 blivit ledig sedan färghandlare Boström 1962 slagit igen, flyttade han sin butik dit. Den fick nu heta Remsle Livs. Dit kom sommaren 1966 Stig, son till Ingemar och Maja Qvarnström, för att tjäna som springpojke i tre veckor. Snabbköpsbutiken hade förutom Sjöberg själv ett kassabiträde och en springpojke anställda. Den ingick i detaljhandelskedjan Vivo, som med sina självägande enheter existerade 1957-2000. Stig fick åka ut med varor på en flakmoped till kunder på båda sidor älven, ja ända upp till Lappkyrkobacken. Många kunder i staden hade Blenda kvar från tiden på

Storgatan. Varorna och en påse med växelpengar låg i lådor av plywood, en för varje kund. Betalning skedde kontant eller på kredit. Mopedmotorn var så svag att Stig måste hjälptrampa uppför Trängschakten på hemväg från mejeriet med mjölk, ost och annat på flaket. Mjölken var förpackad i pyramidformade behållare av märket Tetrapak. De flesta kunder bodde på Remsle, många i hyreshus. De var alla vänliga, ingen uppträdde som social över-sittare.

I huvudsak var varorna fär-digförpackade. Det förekom till exempel inte som tidigare väldoftande nymalet kaffe. Men osten skars upp i jämnstora klyftor och förpackades i smörpapper med vitt omslagspapper utanpå. I kartonger hämtades bröd (limpor) från Edboms bageri och korv från Hellströms slakteri. Lönen var 100 kr/vecka och togs direkt från kassaapparat-eten utan kvitto. Inget ku-vert behövdes. Som 15-årig "springschas" mötte Stig under arbetsda-garna många jämnåriga kil-lar på "flakmoppar". Nå- gon varubil mer än Öst-

mans Livs kommer han inte ihåg. På hemväg under veckans sista tur "körde man fort och helst på bara två hjul i sista kurvan". 1974 gjorde "Blenda" sitt nästa drag och öppnade Remslehallen.

Jan Molander
Studiecirkeln
T 3 på Remsle

Hedvalls livs 1960-talet

Foto Ragge Ellefsson

Totalentreprenör Östman&Norell

Sollefteå

Flygfoto Remsle

Jag skall försöka återspegla den trevliga träffen och naturligtvis blir det mycket ur min synvinkel.

Drygt 90 kamrater var anmälda och vi samlades vid Nipanhotellet på fredag eftermiddagen. De flesta långväga kamraterna hade inkvarterade sig här.

Det var verkligen roligt att återses, vissa hade jag inte träffat på 30 till 35 år. Efter förflyttning till gräs-

plan vid kokbaracken serverades kaffe och bulle. Kalle Ödlund var huvudansvarig med medhjälparna Bertil Olofson, Håkan Boman, Kjell Litström. Dessa kamrater såg till att underhålla oss med olika aktiviteter samt förplägnad. Senare på eftermiddagen bjöds vi på pyttipanna med ägg.

Kjell och Barbro svarade för lotterier och förfrisk-

T 3-träffen 17-19 maj

ningar, dessutom försäljning av KF prylar.

Fram på kvällskvisten blev det dags för varm korv med bröd, så att vi inte skulle gå och lägga oss hungriga. Vilken härlig samvaro och vädret var toppen, vi kunde inte få det bättre. Som vanligt är det roligt att återse efter många år. Flera har varit med på dessa träffar sedan slutet av 1900-talet och det är alltid kul att återse alla ansikten.

Jag måste berätta om årskull 83/84 på Skolkompagniet, där var jag kompaniadjutant. Detta var året som de

första kvinnliga soldaterna ryckte in. Till denna träff var det två som var anmälda, Pernilla Jansson (numera Lindgren) och Petra Fallgren. Minnet mitt är fortfarande ganska bra, och jag kände genast igen

dessa kvinnor - även till namn.

Det är 34 år sedan och ur denna kull var även Thomas Fahlander, Anders Wennberg, Lars Johansson och Patrik Näslund med.

”Åldringarna” i gänget som var närvarande vid denna träff var Ove Gjernswold född -31. Sedan förra träffen har han drabbats av en stroke, men nu tagit sig till-

baka och kunde närvara. Strongt gjort. Bengt Näslund född samma år, som har varit med vid de flesta träffar vi haft. Everth Lundin född -33, mycket roligt att återse honom, då han inte varit med vid de senaste återträffarna. Sedan kommer då jag född -37. Nu är jag med i ”Gubb-skan”, även om jag inte känner mig ej som sådan!

Lördag inleddes sedvanligt på ”Tunet” med minnestund för de avlidna sedan förra träffen. 22 kamrater hade lämnat oss. Naturligtvis saknar vi alla våra kam-

T 3-träff 17—19 maj

rater, men sådan är livets gång.

En av dessa är Roland Sund som avled 2018, 93 år gammal. Han var min skolchef under IS1 56/57 och jag har haft kontakt med honom under många år.

Jan Bergström gjorde därefter en återblick kring vad som hänt T 3 genom årens alla omorganisationer. Fotografering framför kanslihuset blev nästa inslag. Efter fotografering så orien-

terade styrelsen genom Kjell och Barbro om kamratföreningens inriktning och pågående arbete.

Därefter blev det transport i två bussar till High Coast Distillery (fd Box) för lunch och studiebesök och nu anslöt även två inbjudna gäster från I 21 KF. En mycket uppskattad guid-

ning runt den imponerande anläggningen. Det gavs även tid till en stund på restaurangens terrass för sampråk och provning.

I Sandslån äntrades fartyget Ådalen III, för en tur på Ångermanälven och världsarvet Höga Kusten.

En utmärkt välsmakande buffémiddag serverades ombord. Lite trångt kanske, men mycket god stämning och god maten. En verkligt trevlig resa och mycket tid till att berätta gamla minnen.

Det blev ganska sent innan vi var åter på vårt T 3. Jag tänker särskilt på vännen Owe som med sin rullator var med hela dagen och klarade av detta hur lätt som helst.

Söndag. Utvärderingen av träffen, höll Ulf Ingelsson som vanligt i. Bland det som togs upp var att träffarna skulle arrangeras vartannat år liksom nu. Namnbrickor som vi hade tidigare samt namnlista på deltagarna skulle finnas. Bra att informationen om kamratföreningen som tidigare varit på söndagen flyttades till lördagen då vissa vill starta hemfärden på söndagsmorgon. Upplägget var perfekt. Ett stort tack för allt arbete som har nedlagts.

Jag har varit med på dessa träffar sedan 90-talet. Jag tillhör dessutom nu det gamla gardet och känner de flesta och även till namn.

Det var verkligen roligt att återses - nu ser vi fram i mot nästa träff. Vi hoppas att alla får vara friska och krya.

Karl-Gustav Ström

T 3-träff 17—19 maj

Besök i Bergverkstan

Ordförande i T 3 Kamratförening Kjell Åström hälsade alla välkomna till studiebesöket. Dagens guider var Kjell Nilsson som i 15 år var ställföreträdande verkstadschef, Arne Halvarsson systemledare och anläggningens lagerchef Sven Fors.

Tidigt under det kalla kriget påbörjade Krigsmakten arbetet med att bygga ett ammunitionsförråd i Remsleberget. Planerna ändrades och det beslutades att det i stället skulle byggas en verkstad i berget. Under byggets gång kördes stora mängder sten ut ur berget. Med den anlades en plan utanför berget på vilken byggdes förråd, expeditioner, garage och uppställningsplatser för fordon. Av stenen byggdes också en strandskoning på Ångermanälvens norra sida. Sten kördes med lastbilar från byggplatsen till nipkanten något väster om Angermanabron där den tippades utför nipan. Nere vid älven hade det anlagts en lätt flyttbar smalspårjärnväg i bygget av strandskoningen vilken i färdigt skick sträckte sig cirka 700 meter västerut.

Inflyttning i verkstaden

Ett fåtal av de drygt 50 besökarna hade tidigare besökt anläggningen då det när det begav sig krävdes besökstillstånd för all personal, även militär, för att få tillträde. Kjell Nilsson berättar om underhållstjänsten vid T 3 och I 21.

Husen på bilden är byggda på stenmassorna som forslades ut ur berget under bygget. I det röda huset längst bort fanns vakt- och verkstadsexpeditionen. I huset till höger fanns besiktningsavdelningen och senare måleriet.

gjordes på hösten 1955. Anläggningen fick namnet T 3 Tygverkstad och var direkt underställd Chefen T 3. Dess första chef var Bertil Nordin. Verkstadens kunde utföra underhåll av all tygmateriel och avdelningarna var bland annat fordon, motorcykel, cykel, maskin, smedja, måleri, snickeri och sadelmakeri. 1957 tillkom en optikavdelning och 1961 en vapenavdelning. Den senare var under alla år utlokaliserad till I 21's kasernområde.

Som mest var ett 60-tal personer anställda vid verkstaden.

1966 bildades Miloverkstaden Sollefteå (MV Slå) och var en del av Tygverkstadsförvaltningen Nedre Norrland. I samband med detta upphörde T 3 Tygverkstad. Miloverkstaden Sollefteå var intäktsfinansierad och förbanden köpte tjänster av den.

1993 överförs viss personal och funktioner från bergverkstaden till det nyuppförda Teknikhuset på I 21 kasernområde.

1999 flyttas all verksamhet, förutom måleriet, från bergverkstaden till I 21 kasernområde.

Innan rundvandringen serverades det kaffe och därefter var det dags för en rundvandring med Sven Fors i den tidigare bergverkstan.

Den här hallen som är 100 meter lång kallades på Bergverkstans tid för "Fordonshallen".

Bergverkstaden hade två reservutgångar. Smala, branta schakt med spiraltrappor omkring 150 steg långa.

2002 säljs det nedlagda berggrummet. Köparen är Milmac Sweden AB i Strängnäs.

Företag köper och säljer alla varianter av Hägglunds BV 206. De renoverar och anpassar även bandvagnarna efter kundernas behov.

Företaget har världens största lager av begagnade Hägglunds BV 206 med reservdelar och tillbehör.

Efter rundvandringen samlades besökarna ute i det fria för kontrollräkning. Ingen fick av förståeliga skäl bli kvar inlåst i anläggningen.

Hans Nauclér, ordförande för I 21 Kamratförening, tackade för ett intressant studiebesök med rekordhög deltagande och överlämnade till guiderna boken *Västernorrlands Regemente 1983-2000*.

Besöket i Bergverkstaden var ett kulturarrangemang i samarbete mellan T 3 och I 21 Kamratföreningar, Sollefteå Museum samt ABF

Sven Fors vandrade runt med besökarna och visade alla avdelningar som hade funnits. Här har man kommit till optikavdelningen som var något av verkstadens flaggskepp. Den spelade en väsentlig roll i Försvarets materielverks (FMV) framtagande av eldledningsutrustning.

Kjell Nilsson

Eric Björklund; När Finlands sak var vår

I mitten av april höll Eric Björklund en föreläsning för Kamratföreningarna om Sveriges stöd till Finland under andra världskriget. Eric kommer från Härnösand och har arbetat som journalist på både Västernorrlands Allehanda och Nya Norrland. Han har skrivit sju böcker om "Sverige, Finland under andra världskriget".

Petsamotrafiken

Eric inledde föreläsningen med att berätta om Petsamotrafiken. Efter att Tyskland 9 april 1940 ockuperat Norge var den lilla hamnen Linhammar vid Petsamo Finlands och Sveriges enda import- och exportväg västerut. Sverige hade köpt flygplan i USA och detta fick flygförvaltningen att ta initiativ till Petsamotrafiken.

Den svenska åkerinäringen svarade för transporterna mellan Sverige och Petsamo, en sträcka på 65 mil enkel resa. Det gick också finska transporter mellan Rovaniemi och Petsamo vilket ökade trycket på vägen. Den svenska trafiken omfattade förutom transport av flygplan även import av förnödenheter och export av pappersmassa.

Trafiken upphörde i juni 1941.

Svenska Arbetskåren

LO:s ordförande August Lindberg tog efter ett besök i Finland initiativ till bildandet av Svenska Arbetskåren som under en tid var med och byggde *Salpalinjen*, en gigantisk befästningslinje vid Finlands östra gräns. Bygget började efter vinterkriget och går från Finska viken i söder till Ivalo i norr och är 120 mil lång. Den svenska regeringen bidrog med 25 miljoner kronor, i dagens värde ca 500 miljoner, då det ansågs att linjen även utgjorde ett skydd för Sverige. 1000 civila svenskar deltog och avslutade sitt arbete i Finland under senhösten 1944.

Kvarkentrafiken

I Holmsund fanns en depå där bland annat engelsk och fransk krigsmateriel lagrades. Under vinterkriget, 1939 - 40 öppnades en 12 mil lång isväg över till Vasa. Här transporterade svenska och finska lastbilar krigsmateriel till Finland och finsk export av pappersmassa på återvägen. Att isvägen öppnades berodde på att järnvägen över Torneå och Haparanda inte kunde ta alla transporter och att Östersjön till stor del var frusen.

Bataljon Sederholm

Bataljon Sederholm är en av de minsta kända insatserna under det andra världskriget. En fältutrustad tillfälligt sammansatt, svensk bataljon skickades i mars 1940 till Finland för att hjälpa till att evakuera människor, bohag och boskap, i en operation som skulle komma att gå till historien som den största folkomflyttningen i Norden, i modern tid.

Vinterkrigets fredsvillkor blev hårda för Finland. I fredsavtalet ingick att Finland på tio

dagar skulle evakuera de områdena som Sovjetunionen erövrat.

Den 13 mars gjordes en finsk framställan till den svenska regeringen om transporthjälp vid evakueringen av Karelen. De svenska myndigheterna agerade snabbt och uppdraget gick till major Mortimer Sederholm som redan en dag senare hade organiserat en insatsklar bataljon.

Bataljon Sederholm var ett imponerande förband om 1 200 soldater, 500 motorfordon och 400 lastbilar.

Från T 3 ingick två bilplutoner vars chefer var löjtnanterna Åke Hedberg och Åke Hildestrand.

Evakueringen påbörjades 18 mars och kom att pågå i stort sett dygnet runt under den tid som bataljonen verkade i Finland.

Samma dag som tyskarna angrep Norge och Danmark beordrades Bataljon Sederholm att avbryta verksamheten och återgå till Sverige.

Tre dagar senare var bataljonen åter i Sverige.

Lägerkassan

I förra numret av NT sökte vi information om Lägerkassan, och från en av medlemmarna kom följande:

Svensk Uppslagsbok, tryckt 1956 skriver att *Lägerkassor* fanns vid truppförbanden. Behållning skulle användas för att ”bereda allmän nytta och trevnad under tjänstetiden åt fast anställt manskap och

värnpliktiga”.

Kassans medel kunde också finansiera främjandet av förbandens idrottsliga verksamhet, nöjen och för bildning. Inkomster var bl.a. vinsten på marketenteri- och bagerirörelse och av filmverksamhet.

Även inkomster från s.k. utjämningsmedel, som var in-

komster från försäljning av stallspillning och köksavfall, bidrog. Dessa fördelades årligen mellan Försvarets olika lägerkassorna, i proportion till antalet tjänstgöringsdagar vid respektive förband.

Arkivet och Vålfärdsfonden

Under förra året påbörjades ett omfattande arbete att gallra och ordna vårt arkiv. En gång i veckan har vi mötts och åtskilliga är de pärmar, boxar och mappar som sorterats. Ett register byggs upp för att kunna söka innehåll i gamla protokoll eller de aktiviteter vi genomfört. Målet är att behålla det fysiska arkivet i Sollifteå för forskning och att de-lar skall digitaliseras.

I vårt arbete dyker mängder av

spännande handlingar upp bl.a från föreningens bildande 1957. Vi ser den nära kopplingen med regementet och många gånger är det svårt att särskilja de olika rollerna.

Vålfärdsfonden är något vi dyker på. Kamratföreningen avsatte årligen betydande summor till denna, sin egen fond. Man skulle dela ut stöd till värnpliktiga och ordförande var Regementschefen, inte ordförande i Kamratföre-

ningen.

Förvisso var det fysiskt samma person, men desto mer spännande hur det hanterades. Vilka övriga ledamöter satt i fonden?

Vilka var kriterierna för att få stöd?

Om du känner till något i frågan, hör gärna av dig.

Kajsas- Ecke eller Niccodemus?

Kajsas-Ecke 1856 —1948

På mässen fanns ett foto av en skäggig man med skärmössa och med en hund i koppel. Bilden fanns i olika varianter, bl.a. en porträttbild då han hade en skärmössa m/60(?). Detta var ju före datorer och

Photoshop, så det var ju enkelt att se att det var ett montage. Men.... vem var mannen?

Hembygdskorskaren Paul Lundin, Näsåker har berättat så här om honom:

”Erik Johan Johansson, född 1860, var gårdfarihandlare och byoriginal. Han kallades allmänt för "Kajsas Ecke" efter modern Kajsas. Tillsammans med två syskon växte han upp i Ådal-Liden.

Som vuxen gick Ecke, under den kallare delen av året, runt i bygderna, med ett ”nasarknyte”, innehållande tvålar, säkerhetsnålar, band och andra småsaker. När våren kom drog han iväg med sin hund till en koja på berget ovanför Mellgårdssjön, någon mil från bygden. Han satte potatis, fiskade och strövade omkring. Han fantiserade om mineralfyndigheter som skulle lyckliggöra bygden ekonomiskt.

Någon gång på sommaren gick han ner till bygden för att proviantera. Betala skulle han göra när han hittat mineralerna. Som regel var folk snälla, då de kände till hans fantasier, och skänkte honom maten. Han blev blind på gamla dagar och avled 1948, 88 år gammal. Han sågs aldrig ha badat.”

Om jag minns rätt omnämndes han som *Hedersfänrik* och hans namnsdag firades den 1 juni. Oftast med en ”blöt fest”, ibland på balkongen, och hans porträtt hade en given plats vid bordet.

Vad minns du av historien om Niccodemus?

Hur och när uppkom och vårdades den här ”T 3-traditionen”. Hör gärna av dig så vi får nedteckna historien.

Sollefteå Museum och det militära arvet

Vid kommunfullmäktiges möte i Sollefteå 24 juni fattades beslut om radikala förändringar i den museala verksamheten.

Kommunens nya majoritet, bestående av Centerpartiet, Västra initiativet samt Vänsterpartiet, vill göra om museet till en "mötesplats för olika kulturella uttryck" och alla egna utställningar tas bort. Föreningslivet m.fl. skall nu skapa utställningar och verksamhet.

Kvar (!?) skall dock finnas arkiv, referensbibliotek, bilddatabas, föremål, konst, samt film- och ljudarkiv.

Samtliga fyra anställda sägs upp och till den nya verksamheten rekryteras två personer med "annan kompetens". En av dessa skall

dessutom jobba på fältet med föreningarna.

Arbetsgivaren har redan kallat till förhandling och förändringen påbörjas mest troligt redan under augusti/ september.

T 3 KF styrelse kommer i slutet av augusti att inbjuda I 21 kamratförening för att diskutera hur det materiella och immateriella militära kulturarvet på bästa sätt skall bevaras.

Höstens program i samarbete med I 21 Kamratförening

- 17 september Ola Olsson berättar skidminnen
- 24 oktober Föredrag av chefen för Norra Militärregionen Överste Anders Siverstedt. Middag
- 12 november Lennart Sjödin visar naturbilder
- 26 november Bildafton på museet - militära bilder
- 14 december Julträff i Multrä

Studiecirklar :

"T 3 på Remsle" startar i början av september.

Se detaljer på vår hemsida www.norrlandstrangarna.se

